

Áhítat – 2021. 03. 21.

„Bizony, bizony, mondom néktek, hogy amit csak kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek. Eddig nem kértetek semmit az én nevemben: kérjétek, és megkapjátok, hogy örömetök teljes legyen...”
(János 16:23-24)

Egyetlen mozzanatot emeljünk ki az igéből: „*amit csak kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.*” A hangsúly az Atyával való közvetlen kapcsolaton van. Jézus itt nem különleges igények, vágyálmok feltétlen teljesüléséről beszél, hanem a személyes, közvetlen közösségről az Atyával, arról, hogy Őelőtte bármi témába vehető. Bármit meghallgat. Elfogad minden kéréssemmel, úgy ahogy vagyok. Türelmes hozzám. Közben tudom, hogy Ő bölcsen szeret. Nem az extrém *igényeimet* szolgálja ki, hanem betölti a *szükségeimet*. Felajánlja ehhez a közvetlen, imádságos kapcsolatot Önmagával. Az imádkozás lényege ez a meghitt, gyermeki hittel való odafordulás Őhozá. Az, hogy rábízom magam, úgy, ahogy vagyok, és engedem, hogy átrendezze a Vele való kapcsolatomat. Belső, kisgyermekes, szertelen követelődzéseim a jelenlétében feloldódnak az iránta ébredő, és egyre inkább megerősödő bizalomban. Ahogyan megfogalmazta Jézus a Hegyi Beszédben: „*Tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek tőle.*” Bármit kérhetek. Van Édes Atyám, akinek a közelségében otthon vagyok. Aki nagyobb és bölcsőbb, mint én. Jobban szeret annál, mint hogy mindenféle kívánságaim következményeinek a csapdájába essem.

Pál apostol is nagyobbak ismeri fel az Atya megtartó, megváltó, üdvözítő szeretét, mint az adott helyzet súlyosságát: „*Az Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.*” (Filippi 4:7) Miért is vigyük hát Isten elé kéréseinket? Azért, hogy a legextrémebb óhajaink is teljessüljenek? Ennél földi szüleink is sokkal bölcsőbbek. Hanem inkább azért, hogy az Ő békessége eláradjon bennünk, és ereje megőrizzen Jézus Krisztusban. Békességünket éppen az adja, hogy minden kérésünket eléje vihetjük, és nyugodtan rábízhatjuk annak a kiválogatását, hogy nekünk ezek közül mi válik a javunkra.

Eléje tárom hát minden kérésemet, és előre elfogadom hittel és teljes békességgel azt, amit hatalmából, bölcsességéből és szeretetéből megad.

Áldja meg Isten böjti imádságos csendességeinket! Ajándékozzon meg minket teljes bizalommal, hogy önmagunkat minden szükségletünkkel együtt Neki adjuk!

Vegyük énekünk buzdítását is az imádkozásra:

*„Imádkozzatok és buzgón kérjétek!”
Bűnös voltunkért, Uram, ó ne vess meg!
Tiszta szívet és Szentlelket adj nekünk,
Hallgass meg Fiad nevébe', ha kérünk.*

*„Keressetek buzgón és megtaláltok!” –
Téged keresünk, Uram, hogy bűn s átok
Erőt ne vegyen mi rajtunk, légy nekünk
Égi útunk, igazságunk, életünk!*

*Zörgessetek buzgón Isten ajtaján!” –
Elfáradtunk, Uram, e világ zaján;
Ó, nyisd meg az égi béke szép honát,
Add, hogy zenghessünk örök halleluját!*